

Školní Guláš

3. roč.
4. č.

TÉMA

AI dokáže snad cokoliv!

Školní Guláš

Školní časopis FZŠ Holečkova,
Olomouc

TÉMA: AI dokáže snad cokoliv!

Ročník: 3. (šk. r. 2022/2023)

Číslo: 4. **Vydáno:** 4. 5. 2023

Tým Školního Guláše

Redaktoři

Tobias Heneman, Anna Pospíšilová,
Daniela Šídlová, Ella Birkus, Gabriela Tatárová,
Kristýna Turoňová,
Kryštof Křeháček, Lukáš Kaláb, Natálie Randová,
Matěj Ámos Hromek, Ondřej Doseděl, Viktorie
Kryštofiková, Vojtěch Knaus, Hana Šrotřívá,
Veronika Libigerová

Korektura/Vedoucí časopisu

p. u.č. Matušová, p. u.č. Adámková

Editor, Grafika

Matěj Ámos Hromek

Šéfredaktor

Matěj Ámos Hromek

Obálka byla vygenerovaná umělou inteligencí
DALL-E od společnosti OpenAI, která má i
vlastního chatovacího bota ChatGPT.
Maskota Guldu kreslí Quynh Nhu Nguyen.

„A photo of an elephant under Olomouc's orloj“

Fotografie vygenerovaná AI – DALL-E - OpenAI

V tomto čísle

Ptakopysk podivný

Věděli jste,
že má jed?

1

Umělá inteligence

Dokáže napsat
kvalitní článek?

5

6

Lyžák 2023

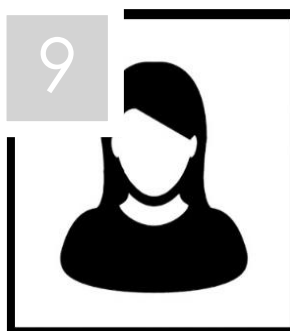
„Málem jsme
umřeli na
Pradědu!“

9

Rozhovor s deváčky

Bude jim chybět
naše škola?

úvod. str. ... **Výstava For Models se 7.C**
1 ... **Koala medvídkovitý**
1 ... **Ptakopysk podivný**
2 ... **Jak na jednoduchý trik**
2 ... **Tříkrát za noc**
2 ... **Výstava For Models se 7.C**
3 ... **Historie školy**
4 ... **Den otevřených dveří**
4 ... **Vtipy**
5 ... **Články napsané umělou inteligencí**
6 ... **Lyžák: Málem jsme zemřeli na Pradědu!**
7 ... **Hádky**
7 ... **Morseova abeceda - soutěž**
8 ... **Vzpomínka na Velikonoce**
9 ... **Rozhovor s deváťáky**
10.. **Zajímavosti o Olomouci**
10 .. **Výsledky ankety „nejlepší učitel roku“**
zad. strana ... **Komiks o kečupu**

Jmenuji se Daniela Šídllová, je mi 11 let a chodím do 5. třídy. Mám velmi ráda zvířata, moje nejoblíbenější je panda a doma máme spolu se sestrou dva křečky. Ve volném čase si ráda maluji, chodím s kamarádkami ven nebo na procházky do přírody. Do Školního Guláše jsem se připojila na začátku tohoto školního roku. Baví mě psát různé příběhy a díky školnímu časopisu se tomu můžu pravidelně věnovat. V tomto čísle si můžete přečíst novinky z naší školy, dozvědět se něco o ptakopysku podivném či koale, naučit se karetní trik, vyluštit hádanku a mnoho dalšího. Pěkné čtení přeje **Daniela Šídllová**

Výstava For Models se 7.C

V březnu jsem se se svými spolužáky a panem učitelem Johnem zúčastnil výstavy For Models na Výstavišti Flora.

O co se vlastně jednalo? For Models je Interaktivní výstava modelů, sběratelství, digitálních technologií, her, hraček a stavebnic. Funkční modely letadel, tanků, ponorek, lodí, aut, stavebních strojů, zahradní i modulové železnice a také robotika, drony či loutky vyrobené v 3D tiskárně.

To vše bylo od pátku 18. do neděle 20. března k vidění na 20. ročníku For Models.

CO JSME NA VÝSTAVĚ DĚLALI MY?

Na výstavě se dalo dělat mnoho zajímavých věcí. My jsme si nejdříve prošli pavilony, abychom zjistili, jaké modely jsou vlastně vystavovány. Využili jsme také toho, že se zde dalo něco koupit (ať už se jednalo o jídlo nebo jiné věci).

Také jsme nezapomněli na focení různých vláček, aut a všeho, co bylo možné.

Já, jakožto milovník MHD a železnic, jsem si vzal pár časopisů Železničář, a magazíny ČD pro Vás. Jestli jsi taky milovníkem těchto věcí, doporučuji ti raději časopis Železničář, který je k sehnání na webu <https://zeleznicar.cd.cz/zeleznicar/pro-predplatitele/-703/>.

 **Vojtěch
Knaus**

Koala medvídkovitý

Každý z nás určitě někdy slyšel o medvídkovi koala. Kolik toho o něm ale vlastně víte? Moc ne? Výborně, pak je tento článek právě pro vás.

Na úvod je dobré si říct, že přestože se tomuto živočichu říká medvídek koala, s medvídkem nemá nic společného. Je to totiž vačnatec. Koaly se nejčastěji vyskytují v eukalyptových lesích v Austrálii a Americe. Pokud se tam zrovna nechystáte, ale koaly byste rádi viděli naživo, nezoufejte. Naštěstí je máme i my tady u nás, např. v ZOO Plzeň.

Koaly se dožívají až 18 let a jejich váha se pohybuje okolo 5 až 12 kilo, přičemž délka těla bývá většinou 70-90 cm.

Koaly se živí listy eukalyptu a je o nich známo, že pro ty nejšťavnatější jsou schopny vyšplhat až na vrcholky nejvyšších stromů. V případě potřeby mohou jíst i některé druhy zeleniny.

Zajímavosti o koolách

Koala má jen jeden jediný druh a tím je koala medvídkovitý.

Mozek koaly je jedním z nejmenších mezi vačnatci.

První osadníci považovali koalu kvůli svému vzhledu za medvěda.

Koaly jsou tak pomalé kvůli jejich stravě.

Koaly nepijí mnoho vody, dokonce i samotné slovo

koala bývá překládáno jako nepít.

Koaly stráví spánkem 18-22 hodin denně.

Kristýna Turoňová,
Hana Šrotířová

Ptakopysk podivný

Ptakopyska můžete možná znát z televizního seriálu *Phineas a Ferb*, kde byl ptakopysk domácím mazlíčkem dvou hlavních postav. V seriálu měl modré tělo, pusku jako kačena a nohy s plovacími blánami. Pojdme si ukázat, jak vypadá pravý živý ptakopysk a kolik má společného s tím animovaným.

Ptakopysk podivný je malý savec, který žije na východě Austrálie a Tasmánie. Je to noční a obojživelný živočich, obývá malé vodní toky a řeky. První exemplář byl chycen v roce 1797 v řece poblíž Sydney. Je jeden z pěti žijících ptakořitných savců, kteří kladou vejce. Váží kolem jednoho kilogramu až lehce přes dva. Jeho jídelníček se většinou skládá z červů, larev hmyzu a sladkovodních raků.

Ohrožení

Ve vnitrozemí není jejich rozšíření příliš dobře známo. V Jižní Austrálii už vyhynul (mimo uměle vysazenou populaci na Klokáním ostrově) a ani u řek Murray a Darling se již nevyskytuje, pravděpodobně kvůli snižující se kvalitě vody. Mezinárodní svaz pro ochranu přírody řadí ptakopysky mezi „téměř ohrožené“ živočichy.

Věděli jste, že ptakopysk podivný má v sobě jed? Ano, je to skutečně tak. Podle vědců pravděpodobně slouží k obraně teritoria před jinými samci. Jeho jed není životu nebezpečný, může však oběť vážně poškodit.

Viktorie
Kryštofiková

Jak na jednoduchý karetní trik

Příprava

U tohoto triku pro začátečníky musíme nejdříve myslet na přípravu, která je jednoduchá. Vezměte 4 esa a položte je na vrch balíčku všech ostatních karet, tak aby to divák neviděl. Karty jsou otočeny lícem (obrázkem) dolů.

Falešné zamíchání

Nyní můžeme již před zraky diváka zamíchat balíček, ale takovým způsobem, aby nakonec naše 4 esa zůstala nahoře.

Čtyři hromádky

Následně začnete karty vykládat z horní strany balíčku a požádáte diváka, aby vás kdykoliv zastavil. Jakmile řekne stop, zůstanou vám dvě hromádky karet. Vezmete do ruky tu hromádku, kde zůstala na spodu 4 esa. Tuto hromádku postupně vyložíte z vrchu na 4 menší hromádky.

Odhalení

Divákovi můžete připomenout, že vás mohl zastavit v libovolnou chvíli. Nyní stačí otočit horní kartu z každé hromádky a odhalit, že nahoře na každé hromádce je eso.

V případě, že potřebujete vidět názornou ukázkou tohoto triku, stačí si na internetu vyhledat "karetní trik 4 esa" nebo anglicky "4 aces card trick" a najdete řadu video návodů.

Lukáš
Kaláb

Tříkrát za noc

Smyslený hororový příběh – díl první

Jednou jsem dorazil domů ze školy a šel se mamce pochlubit s jedničkou. Každý den jsem dostával alespoň jednu jedničku. Byl jsem hrozný šprt. Ale nijak mi to nevadilo, svou povahu jsem moc měnit nechtěl.

Mamka byla z jedniček nadšená. Splnil jsem domácí povinnosti a šel hrát na počítač hry, u kterých jsem vydržel asi do devíti večer. Pak jsem se připojil k mamce, která v obýváku sledovala svůj oblíbený seriál – Lucifer.

Sledovali jsme asi hodinu a půl, a pak se šlo spát. Nastavil jsem si na chytrých hodinkách 15 minutový interval měření tepu...ono jistota je jistota. Obvykle usínám docela dlouho, ale dnes to bylo úplně jinak, do minuty jsem usnul...

Osudová noc

Mezi 1. a 2. hodinou ranní jsem se ocitl někde uprostřed pokoje a cítil, že něco je špatně...byl jsem duch, mimo své tělo. Hodinky hlásily nulový tep a já se v tu chvíli zhrozil, že možná nejde o noční můru, ale je to realita. Uvědomil jsem si, že jestli jsem duch, tak jediné, co můžu zkusit udělat, je znovu se vrátit do těla. Povedlo se to a já opět klidně spal. Za 25 minut se vše událo podruhé, byl jsem zase mimo své tělo. Teď už jsem začal vážně pochybovat, že to je doopravdy jen noční můra, která se opakuje. Nicméně jsem znovu vkročil do těla a usnul. O půl hodiny později se vše opakovalo a já už byl naprosto vyděšený. Došlo mi, že tohle je opravdu krutá a děsivá realita. Báł jsem se, že už se jako člověk neprobudím. Skoro jsem brečel a pokoušel se už naposledy jít zpátky do svého těla a přežít noc, kterou jsem málem 3x nepřežil.

Ráno jsem se naštěstí vzbudil jako normální člověk. Ta noc ale vše změnila. Od té doby jsem měl strach z nocí a báł se usnout.

Pokračování příště...

Vojtěch
Knaus

Historie školy - FZŠ a MŠ Holečkova, Olomouc

Škola, kterou prošlo přes tisíce žáků z části Olomouce – Povlu, má daleké dějiny, jenž zasahují až do 18. století, ze kterého pochází první dochovaná zmínka o naší škole, tehdy německé. Rozvoj školy byl obrovský, nejvíce však školu změnila výstavba panelového sídliště, se kterou souvisela také největší přístavba ve své historii.

Budova hlavní budovy školy (1929) od severozápadu - dnešní „tělocvična.“

První zmínka o škole na Povelu se datuje k roku 1782, kdy se vyučovalo v německém jazyce. Česká škola byla otevřena až v roce 1919 po sjednocení Československa a stanovení zákona 205/1919 sb. z roku 1919; dosáhnouti školy mohl bez rozdílu každý státní občan, nehledě na to, zda a ke kterému vyznání příslušel, prokázal-li k úřadu tomu náležitou způsobilost. Budova české školy používala prostory k výuce po německé škole (dnešní část 1. st.). Roku 1927 se škola z kapacitních důvodů rozšířila o novou školní budovu, která byla na ulici Lessingova 27, po 2. světové válce přejmenována na Holečkovu s číslem 10.

Dne 15. března 1939 (po obsazení Československa) převzalo vedení školy německé školství. Vedoucí školy František Martínek byl zatčen a převezen do tábora ve Štěpánově, odkud se přemísťoval do jiných táborů. Před školou byl během války zřízen protiletcecký kryt. Během osvobozovacích bojů 6. května 1945 školu odstřelovali němečtí vojáci z přesunutého fortu ve Slavoníně. Po válce byla škola opravena a 17. května 1945 se už začalo vyučovat tak jako před válkou, tedy česky.

V druhé polovině 50. let nastal problém s kapacitou žáků, proto byla vystavěna nová budova, ta ale pořád nestačila. Transformace osmiletých škol na základní devítileté školy ještě více zhoršila situaci s kapacitou žáků, proto museli být někteří žáci 1. - 5. ročníků přesunuti na školu na Nových Sadech. Největší nápor ale začal v 70. let s výstavbou panelových domů v okolí školy, což změnilo čtvrt k lepšímu, neboť se vystavěly zcela nové a moderní školy. Reakce na výstavbu sídliště přidalo i nové plány pro novou přístavbu školy, které byly roku 1987/1988 předány do provozu a staly se tak největší stavbou v dějinách povelské školy - ZŠ Holečkovy podle přilehlé ulice. Budova Schweitzerova 99 (budova Nové Sady) byla po výstavbě nové budovy zbořena a namísto ní byl postaven panelový dům (Družební 15 a 17). Zahradka před budovou Nových Sadů byla archeologicky ošetřena a poté opuštěna. V této zahradě je postaven panelový dům Družební 19, u jehož východního rohu dosud rostou dva košaté stromy, které stávaly ve školní zahradě a znamenají tak poslední památku na zaniklou stavbu.

Dne 15. března 1939 (po obsazení Československa) převzalo vedení školy německé školství. Vedoucí školy František Martínek byl zatčen a převezen do tábora ve Štěpánově, odkud se přemísťoval do jiných táborů. Před školou byl během války zřízen protiletcecký kryt. Během osvobozovacích bojů 6. května 1945 školu odstřelovali němečtí vojáci z přesunutého fortu ve Slavoníně. Po válce byla škola opravena a 17. května 1945 se už začalo vyučovat tak jako před válkou, tedy česky.

V druhé polovině 50. let nastal problém s kapacitou žáků, proto byla vystavěna nová budova, ta ale pořád nestačila. Transformace osmiletých škol na základní devítileté školy ještě více zhoršila situaci s kapacitou žáků, proto museli být někteří žáci 1. - 5. ročníků přesunuti na školu na Nových Sadech. Největší nápor ale začal v 70. let s výstavbou panelových domů v okolí školy, což změnilo čtvrt k lepšímu, neboť se vystavěly zcela nové a moderní školy. Reakce na výstavbu sídliště přidalo i nové plány pro novou přístavbu školy, které byly roku 1987/1988 předány do provozu a staly se tak největší stavbou v dějinách povelské školy - ZŠ Holečkovy podle přilehlé ulice. Budova Schweitzerova 99 (budova Nové Sady) byla po výstavbě nové budovy zbořena a namísto ní byl postaven panelový dům (Družební 15 a 17). Zahradka před budovou Nových Sadů byla archeologicky ošetřena a poté opuštěna. V této zahradě je postaven panelový dům Družební 19, u jehož východního rohu dosud rostou dva košaté stromy, které stávaly ve školní zahradě a znamenají tak poslední památku na zaniklou stavbu.

Dne 15. března 1939 (po obsazení Československa) převzalo vedení školy německé školství. Vedoucí školy František Martínek byl zatčen a převezen do tábora ve Štěpánově, odkud se přemísťoval do jiných táborů. Před školou byl během války zřízen protiletcecký kryt. Během osvobozovacích bojů 6. května 1945 školu odstřelovali němečtí vojáci z přesunutého fortu ve Slavoníně. Po válce byla škola opravena a 17. května 1945 se už začalo vyučovat tak jako před válkou, tedy česky.

V druhé polovině 50. let nastal problém s kapacitou žáků, proto byla vystavěna nová budova, ta ale pořád nestačila. Transformace osmiletých škol na základní devítileté školy ještě více zhoršila situaci s kapacitou žáků, proto museli být někteří žáci 1. - 5. ročníků přesunuti na školu na Nových Sadech. Největší nápor ale začal v 70. let s výstavbou panelových domů v okolí školy, což změnilo čtvrt k lepšímu, neboť se vystavěly zcela nové a moderní školy. Reakce na výstavbu sídliště přidalo i nové plány pro novou přístavbu školy, které byly roku 1987/1988 předány do provozu a staly se tak největší stavbou v dějinách povelské školy - ZŠ Holečkovy podle přilehlé ulice. Budova Schweitzerova 99 (budova Nové Sady) byla po výstavbě nové budovy zbořena a namísto ní byl postaven panelový dům (Družební 15 a 17). Zahradka před budovou Nových Sadů byla archeologicky ošetřena a poté opuštěna. V této zahradě je postaven panelový dům Družební 19, u jehož východního rohu dosud rostou dva košaté stromy, které stávaly ve školní zahradě a znamenají tak poslední památku na zaniklou stavbu.

V druhé polovině 50. let nastal problém s kapacitou žáků, proto byla vystavěna nová budova, ta ale pořád nestačila. Transformace osmiletých škol na základní devítileté školy ještě více zhoršila situaci s kapacitou žáků, proto museli být někteří žáci 1. - 5. ročníků přesunuti na školu na Nových Sadech. Největší nápor ale začal v 70. let s výstavbou panelových domů v okolí školy, což změnilo čtvrt k lepšímu, neboť se vystavěly zcela nové a moderní školy. Reakce na výstavbu sídliště přidalo i nové plány pro novou přístavbu školy, které byly roku 1987/1988 předány do provozu a staly se tak největší stavbou v dějinách povelské školy - ZŠ Holečkovy podle přilehlé ulice. Budova Schweitzerova 99 (budova Nové Sady) byla po výstavbě nové budovy zbořena a namísto ní byl postaven panelový dům (Družební 15 a 17). Zahradka před budovou Nových Sadů byla archeologicky ošetřena a poté opuštěna. V této zahradě je postaven panelový dům Družební 19, u jehož východního rohu dosud rostou dva košaté stromy, které stávaly ve školní zahradě a znamenají tak poslední památku na zaniklou stavbu.

Práce ve školním „parčíku“ v roce 1966 s pohledem na silo. Dnešní oblast školního hřiště.

Někdy se říčka Povelka rozvodnila a školní pozemky byly nepoužitelné.

Zajímavosti: 1. května 2005 udělil děkan Pedagogické fakulty Univerzity Palackého škole STATUS FAKULTNÍ ŠKOLY.

1. prosince 2000 vznikla na škole šestičlenná Rada školy. Od 1. ledna 20 pod sebou ZŠ Holečkova sdružuje i následující subjekty:

- MŠ Schweitzerova
- MŠ Holečkova
- MŠ Střední Novosadská
- ZŠ Rooseveltova

FZŠ a MŠ Holečkova má v současnosti zastavěnou plochu o rozloze 4840 m².

Prameny:

<https://ftp.aspi.cz/opispdf/1919/041-1919.pdf>

Dějiny základního školství na Povlu (obec Olomouc); Ing. Vilém Švec, 2021

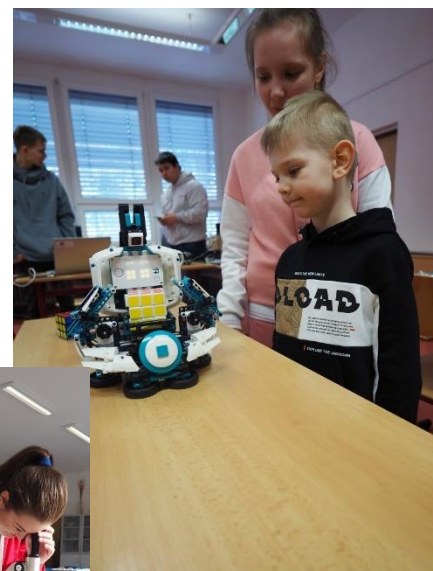

Matěj Ámos
Hromek

Den otevřených dveří

Dne 29. března se na naší škole uspořádal den otevřených dveří, který se letos opravdu vydařil.

Malí i velcí návštěvníci si mohli vyzkoušet, jak se zachází s učebními pomůckami nebo si projít prostory školy. V každé učebně byly připraveny různé hry a aktivity, např. **v učebně INF (Igor)** si děti mohly vyzkoušet zahrát anglické hry nebo se kouknout na projekty žáků. **Ve třídě 5.C** si děti mohly zahrát češtinářskou únikovou hru, pantomimu nebo třeba poskládat trimino. **V kuchyňce** děti ochutnaly výborné občerstvení. V učebně chemie jste si mohli vyzkoušet různé pokusy. V **počítačové učebně** jste si mohli zkusit ovládat roboty z lego. Zkrátka v každé třídě na děti čekaly různé úkoly, hry a úžasní učitelé, kteří dětem ukázali, že naše škola je skvělá.

Viktorie K., Hana Š.,
Kristýna T.

Vtipy

„Haló. To je poradna pro alkoholiky?“ „Ano.“ „Jak se dělá mochito?“

Můj manžel mi dnes ráno uvařil kávu, připravil snídani a přinesl mi ji až do postele.

Nikdy v životě jsem se tak nebála něco sníst.

„To musíš furt hrát karty a chodit do hospody?“ Zlobí se manželka.

„Nemusím. Dělán to úplně dobrovolně.“

To, že medúzy přežily 350 milionů let bez mozku, dodává některým lidem naději.

Když hořela škola, děti pomáhaly, jak mohly. Někdo donesl dřevo, někdo uhlí a někteří dokonce benzín.

Zeptal jsem se dcery, jestli neviděla moje noviny.

Řekla mi, abych se probral, že prý žije v 21. století a podala mi svůj iPad.

Proč ne, proti iPadu ta moucha neměla šanci.

Dnes jsem běhal 5 minut na pásu...

Pak přišla ochranka a vyhnala mě z pokladny.

Kryštof
Křeháček

Článek napsaný umělou inteligencí – Třídění odpadu

Tento článek je speciální v tom, že ho nenapsal člověk, nýbrž umělá inteligence nové generace. Vytvoření článku trvalo pouze pár sekund. Přes web chat.openai.com/chat si můžete vygenerovat mnoho typů a informací o lidech, věcech a řadě dalších témat. Pozor! Všechny informace nemusí být pravdivé, umělá inteligence používá data z nejznámějších webů, a ne vše je ověřené. Tato inteligence dokáže i skloňovat, což nebylo do nedávna obvyklé.

Zadáním bylo: Napiš článek o třídění odpadu a vše okolo něj.

Třídění odpadu je důležitým krokem k ochraně našeho životního prostředí a minimalizaci negativního dopadu, který produkujeme. Proces třídění odpadu může být však pro mnoho lidí matoucí a nejasný, a tak v tomto článku si probereme všechny důležité informace a tipy k třídění odpadu.

Prvním krokem k úspěšnému třídění odpadu je znalost různých druhů odpadu a to, kam patří. Obecně existují čtyři základní kategorie odpadu - papír, sklo, plast a kov. Každá kategorie má své vlastní specifikace a pravidla týkající se toho, co může a nemůže být recyklováno. Je důležité si tyto informace osvojit, abychom minimalizovali množství odpadu, který končí na skládkách.

Dalším krokem je zajistit si nádobu na tříděný odpad. Většina obcí a měst má v současné době speciální nádoby na tříděný odpad, které jsou umístěny v blízkosti bydliště. Pokud to však není možné, lze si nádobu pořídit i na vlastní pěst. Důležité je také si zajistit vhodné pytle nebo kontejnery na tříděný odpad, aby bylo snadné a praktické třídít odpad doma.

Je také důležité mít na paměti, že některé druhy odpadu nejsou určeny k recyklaci a musí být zlikvidovány jiným způsobem. Tyto druhy odpadu zahrnují například biologický odpad, nebezpečný odpad, textilie a některé druhy plastů. V případě nejistoty ohledně toho, kam odpad patří, je nejlepší se informovat na místní radnici nebo na webu města.

V neposlední řadě je důležité třídění odpadu brát jako samozřejmou součást našeho života, a ne jako něco nadbytečného či nepotřebného. Třídění odpadu je v současné době nezbytným krokem k ochraně životního prostředí a mnoho obcí a měst již aktivně podporuje a zlepšuje infrastrukturu k třídění odpadu.

V souhrnu, třídění odpadu je důležité.

Článek napsaný umělou inteligencí - Báseň

Článek napsaný umělou inteligencí ChatGPT. Umělá inteligence má ještě pár chyb, mezi které patří i rýmování, to není dokonalé, ale během let se nejspíše výraznělepší.

Zadáním bylo: Napiš básničku o jaru, která se bude rýmovat. Napiš minimálně 3 sloky.

Příchod jara krásný je zázrak,
když z temnoty se zrodí den,
květy rozkvétají, tráva roste,
nový život probouzí se ven.

Ptáci zpívají, srdce bijí,
vše se zbarvuje do zeleni,
svět se zdá být takový krásný,
nic nevadí, nic nebolí.

Jak krásné je to jaroměří,
když vše se zrodí,
všechno žije,
nádherná plná radosti,
příroda nový život nese.

Slunce hřeje,
země voní,
všechno ožívá,
jak zázrak,
všude květiny a zeleně,
radost ze srdce vyráží ven.

Dlouhé zimy noc a ledy,
mrazivý vítr, sníh a mráz,
ale teď se to všechno mění,
jaro přichází, slunce hřeje nás.

Stromy zpívají, země tančí,
jak krásné je to jarní kolo,
nový život plný slunce,
všechno je krásnější, než kdykoli
předtím bylo.

„Lyžák” aneb Málem jsme zemřeli na Pradědu!

Nadpis článku je sice mírná nadsázka, ale na náš zážitek v horách opravdu jen tak nezapomeneme. Zde se dozvíte, jakou katastrofu přežili žáci na lyžáku v březnu 2023.

Túra na Praděd

Bylo krásné odpoledne a my měli za sebou skvělý den na svahu, když naši učitelé rozhodli, že podnikneme túru na Praděd. Nikomu z nás se vůbec nechtělo, není divu po čtyřech hodinách lyžování. Přesto jsme si ale zpočátku mysleli, jaká to bude **hezká a krátká** procházka. A tak jsme vzali malý batůžek s vodou a ještě plní energie vyrazili ven.

Ve chvíli, kdy jsme vycházeli z chaty, začal z nebe hustě padat sníh a my si říkali: „To bude v pohodě, přece zas tolik nesněží.” Na túru nešla celá skupina, někteří totiž měli závody na běžkách. Cestou jsme se zastavili a všem běžkařům fandili. Vítěze můžete vidět na fotkách níže.

Když jsme závodníky ztratili z dohledu, soustředili jsme se už jen na náš výšlap. Cesta byla ze začátku dobrá, ale čím výš jsme stoupali, tím víc sněžilo. Narazili jsme na paní s malou holčičkou, která si stěžovala, „Tam nahore je to hrozné, já bych se tam nevracela!” Když jsme to slyšeli, začali jsme všichni přemlouvat učitele, ať se vrátíme zpátky na chatu. Ti ale řekli, že o nic nejde.

Blížili jsme se už k samému vrcholu a vánice byla čím dál zuřivější. Vítr a sníh nám prudce narážel do zmrzlého obličeje, až nás to bolelo. Když už nápor nikdo nezvládal,

vytvořili jsme hady, kdy jeden šel čelem vpřed, takže musel přežít bodavé útoky sněhu a ostatní šli chránění, zády napřed. K vrcholu hory chyběl už jen kousek a...zvládli jsme to! Celí zmrzli a unavení jsme dobyli Praděd.

Po namáhavé cestě jsme se chtěli ohřát a napít, tak jsme byli posláni do restaurace, která ale byla hrozně drahá (jen Pradědova voda stála 50 Kč). Po chvíli odpočinku před námi byla další zkouška – pochod zpátky. Nikomu se nechtělo znovu do extrémního počasí. Museli jsme ale dolů, tak jsme šli vsříc vánici a udělali to stejně jako poprvé. Cesta byla strašná, málem nám odletěla spolužačka. Kdo měl brýle, zamrzly mu. Kdo měl rozpuštěné vlasy, taky zamrzly. Zkrátka byla to hrůza.

Jak jsme se blížili k chatě, sněžení sláblo. Konečně jsme se dostali do bodu, kde už bylo počasí normální. Nakonec jsme přežili, ale na tuhle túru budeme ještě dlouho vzpomínat.

Na fotce jsou zachyceni žáci po návratu.

Anna
Pospíšilová

02.06.23

NOC KOSTELŮ

WWW.NOCKOSTELU.CZ

Hádanky

Kdo by neměl rád hádanky? Myslíme, že hádanky baví skoro každého, proto jsme si pro vás nějaké připravily. Jsou rozdělené na lehčí a těžší. Odpovědi najdete na poslední straně časopisu.

Lehčí hádanky – na zahřátí něco lehkého

- 1) Nemá pušku, hlídá dům. Pokud jsi zlý, podívá se na tebe zlým pohledem. Kdo je to?
- 2) Který pták má na ocase oči?
- 3) Kdo nosí v létě kožich?
- 4) Má to rohy, ale žádné nohy. Co je to?

Těžší hádanky - hádanky, které vám dají opravdu hodně zabrat

- 1) Jsou 2 místnosti. V jedné jsou 3 stejné vypínače a v druhé 3 stejné žárovky. Vaším úkolem je přijít na to, který vypínač patří ke každé žárovce, avšak do vedlejší místnosti můžete vstoupit jen jednou.
- 2) Karel, Pavel a Petr jsou na večeři. Dohodnou se, že ji zaplatí ten, kterého vylosují. Mají ale jen jednu minci. Jak to udělají, aby všichni měli stejnou pravděpodobnost?

Řešení hádanek bude zveřejněno v příštím čísle.

Kristýna Turoňová,
Hana Šrotířová

Vyřeš tajenku a získej odměnu

Zkuste si vyluštit tajenku v Morseově abecedě. Pokud se vám to podaří, papírek odevzdejte paní učitelce Lence Matušové. Ta tajenku překontroluje, a jestliže bude všechno v pořádku, získáte sladkou odměnu!

Zkus vyřešit tajenku:

• - / • • • / - - - / • - - - // - - • • - -
/ • - - - / • - // • - - - / • • • / • /
- - // - - • / • • - / • - • • /
- • • / • - // • - • - • •

PÍSMENO	KÓD	POMOCNÉ SLOVO
A	..	Akát
B	Blýskavice
C	-. .	Cílovníci
D	.. .	Dálava
E	.	Erb
F	.. .	Filipíny
G	..	Grónská zem
H	Hrachovina
CH	Chvátá k nám sám
I	..	Ibis
J	Jasmín bílý
K	-. .	Krákora
L	.. .	Lupíneček
M	--	Mává
N	..	Nástup
O	---	Ó náš pán
P	Papírníci
Q	.. .	Kvílí orkán
R	.. .	Rarášek
S	.. .	Sekera
T	-	Trám
U	.. .	Uličník
V	Vyvolený
W	.. .	Vagón klád
X	.. .	Xénokratés
Y	.. .	Ý se krátí
Z	.. .	Známa žena
SPECIÁLNÍ ZNAK	NÁZEV	KÓD
,	Čárka	.. . - -
.	Tečka	.. . - -
:	Dvojtečka	- - - . .
;	Středník	-
?	Otazník	.. . - -
!	Vykřičník	- - . . .

Vzpomínka na Velikonoce

Bylo 9. dubna (tedy den před Velikonocí) a Anička s Maxem malovali vajíčka.

„Tohle vajíčko bude barevné,“ řekla Anička. „Tak dobře, ale toto bude tmavě modré.“ „Děti, oběd je na stole! Nebo vám vystydne vaše oblíbená hrášková polévka!“ ozýval se z kuchyně maminčin hlas. Děti neváhaly a rychle běžely ke stolu. „Já věděla, že když řeknu hrášková polévka, přiběhnete, jak nejrychleji budete moct,“ usmála se maminka. „Jasně, hrášková je prostě nejlepší! Obzvláště ta tvoje mami,“ doplní Anička Maxe a společně se pustili do jídla. Děti měly polévku sněženou raz dva. „Byla vynikající mami,“ řekl Max a hned utíkal zpátky malovat kraslice. „Mami, chceš pomoci s umýváním nádobí?“ zeptala se Anička a už běžela ke kuchyňskému dřezu. „Jdi pomoci Maxovi s malováním. Však víš, jak je zbrklý.“ „Tak jo,“ zasmála se Anička a šla bratrovi pomoci.

„Už se těšíš, až nám zajíček schová vajíčka?“ zeptala se Anička svého mladšího bratra. „Jo, a hlavně jak je všechny najdu.“ „To určitě!“ ušklíbla se Anička. „Mami? Nevíš, kde máme tu obtiskovátka na kraslice? S Maxem je už máme všechny nabarvené.“ „Myslím, že jsou ve skřínce v obýváku. Koukni se tam Ani.“ odpověděla maminka. Anička vzala obtiskovátka a utíkala ke kraslicím. Max na stůl položí pár vajíček, která se však v nestřežený okamžik skutálí na zem. „Maxmiliáne! Co jsi to udělal?!“ naštvaně zakřičí Anička. „Promiň, to jsem nechtěl,“ omluví se Max. „No dobře, ale tyhle čtyři poslední vajíčka nabarvím raději já,“ řekne Anička a vytáhne je z misky. „Tak jo,“ přikývne Max.

Konečně nastaly Velikonoce. Anička se vstala až v osm hodin, ale Max byl na nohách už v sedm a stál u její postýlky. Hned jak se Anička probudila, spustil: „Hody hody doprovody!“ Anička hned vyskočila a utíkala pro košík s kraslicemi, aby mohla dát Maxovi svoje vajíčko. Jenže vajíčka nikde!

„Mami, mami!“ ozývalo se z obývacího pokoje. „Copak se stalo?“ ptala se rozespálá maminka. „Kam zmizela všechna ta vajíčka?“ křičely společně rozrušené děti. „Nejsou v kuchyni na stole?“ „Nejsou.“ řekla Anička a Max začal brečet.

„Neplakej Maxi. Nebojte, my je najdeme.“ Povzbuzovala děti maminka a vstala z postele. „Tak počkat!“ řekla Anička. „Neschoval je velikonoční zajíček?“ „Asi jo,“ souhlasil Max s úsměvem. „Tak se děti oblečte a utíkejte je najít na zahradu!“

Anička s Maxem si dávali závod, kdo bude rychleji oblečený a kdo najde první všechny kraslice. Anička a Max utíkali, jak nejrychleji mohli, až za keříkem růží našli první kraslice. „Je moje!“ zakřičel Max. „Ne, je moje!“ zlobila se Anička. A takto by se dohadovali doteď, kdyby nepřišla maminka.

„Děti!“ musela zakřičet. „Co se to tu děje?“ „Mami, Anina mi nechce dát kraslice, kterou jsem našel!“ „To není pravda!“ řekla Anička. „A co kdybyste si ji rozdělili napůl?“ nabídla maminka. „Ale ona si ji nezaslouží!“ zaúpěl Max a začal vřískat a brečet a kdo ví co ještě. „Maxi, uklidni se,“ řekla maminka. „Rozdělíte si ho napůl a basta!“ „Tak dobře, ale dostanu větší část!“ křičel rozčilený Max a s uraženým dupáním odešel do domu. „No nic“ pronesla maminka a sklonila se k Aničce. „Ani, tvůj bráška je prostě takový, takže si z toho nic nedělej a mezitím jdi hledat kraslice sama, on se určitě přidá později,“ řekla maminka uklidňujícím tónem a měla pravdu. Za malou chvíli přišel Max. „Ani, můžu ti pomoci hledat vajíčka?“ zeptal se omluvným tónem. „Klidně, ale už žádné rozčilování!“ pronesla Anička vážným tónem. Max byl rád, že se sestra nezlobí a oba dva sourozenci běželi hledat kraslice.

Nezáleží na tom, jak velkou kraslici dostanete, ale záleží na tom, jaký při tom máte pocit.

Ella B., Daniela Š.,
Veronika L.

Rozhovor s deváťáky

Ahoj, jsem **Jada Tadeáš Hrbáček** a chodím do **9.A**. Předměty, ve kterých vynikám jsou výtvarná výchova, pracovní činnosti a tělesná výchova. Proto se hlásím na tyto školy – Střední škola designu a módy a Střední škola umění a designu.

Učitelé ze školy mi rozhodně budou chybět, nejvíce p. uč. Bartáková, p. uč. Menšíková, p. uč. Vosyka, p. uč. Mrnušík a další.

Jmenuji se **Patrik Mlčoch** a jsem z třídy **9.B**. Mezi předměty, které mi jdou nejvíce patří dějepis a anglický jazyk, i proto se hlásím na obchodní akademii a také na gymnázium.

Nejvíc mi bude chybět můj kamarád **Matěj Filouš**.

Čau, mé jméno je **Nela Pavelková** a jsem z **9.B**. Vynikám v českém jazyce a anglickém jazyce, takže se hlásím na obchodní akademii. Pro případ, že by to nevyšlo se hlásím také na uměleckou školu v Prostějově.

Rozhodně mi bude chybět náš kolektiv a někteří z učitelů/učitelek.

Čau, jsem **Barbora Staňková** z **9.A**. Předmět, který mi jde nejvíc, je dějepis. Na SŠ se hlásím na chemii a na obor Veřejnosprávní. Bude mi chybět nejvíce p. uč. Skákal.

Jsem **Matěj Filouš** a chodím do **9.B**. Předměty, ve kterých vynikám jsou asi nejspíš český jazyk a matematika. Chystám se buď na Sportovní školu v Prostějově anebo na Střední školu logistiky a chemie.

Nejvíce mi budou chybět spolužáci a z učitelů například p. uč. Křepelková, p. uč. Trčalová a p. uč. Vosyka.

Ahoj, jmenuji se **Beata Drexlerová** a chodím do **9.B**. A proto že jsem tady poslední rok, musím se hlásit na střední školu. Vybrala jsem si Střední zdravotnickou školu v Olomouci, obor praktická sestřička. Na tenhle obor se hlásím, protože mě k tomu od mala vedli.

Ze základní školy mi budou chybět nejvíce spolužáci a někteří učitelé.

**Anna P., Natálie R.,
G. T., K. N., V. K.**

Zajímavosti o Olomouci

Věděli jste, že...

9...Olomouc je jedním z nejstarších měst v České republice? První psaná zmínka o ní spadá až do roku 1017

...v Olomouci se otevřela první univerzita na Moravě, Univerzita Palackého byla vystavena v roce 1573 a je také jednou z prvních univerzit ve střední Evropě.

...soustředění Nejsvětější Trojice, které je zapsáno v UNESCO, je největších sousoší tohoto druhu

...Olomouc je městem s bohatou kulturní scénou. Zdejší divadlo je jedním z nejstarších divadel v České republice a operní scéna je jednou z nejvýznamnějších v celé zemi. Každoročně se zde také koná mezinárodní filmový festival Academia Film Olomouc (AFO), který patří mezi nejvýznamnější dokumentární festivaly ve střední Evropě.

...Olomouc má nejvíce kašen na jednoho obyvatele na světě. Město má více než 20 kašen, které jsou považovány za jedinečnou atrakci.

...v Olomouci se nachází jedny z nejstarších astronomických hodin na světě. Olomoucký orloj byl vytvořen v roce 1422 a je považován za jeden z nejstarších dochovaných orlojů na světě. Nachází se na budově radnice na Horním náměstí a patří mezi hlavní turistické atrakce města.

Matěj Ámos
Hromek

Výsledky ankety „Nejlepší učitel roku“

**nejlepší
p. uč. Mrnušík**

**nejhezčí
p. uč. Adámková**

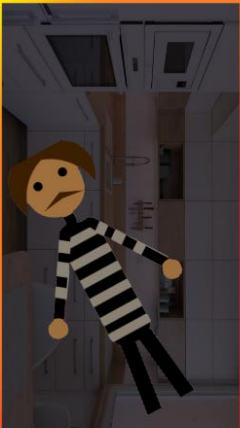
**nejvtipnější
p. uč. Válek**

**Hlasování ankety pro-
běhlo na památku Jana
Amose Komenského
(28. března)
Celkem se ankety
zúčastnilo 111 žáků.**

ADÁMEK A MÁMINKA
MEZITIM
SPÍ...

RÁNO...

POTOM...

